

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen belföldön és külföldön is.

Előfizetési árak:
Helyben hazhoz hordva:

Egész évre	12 frt.
Fél évre	6 frt.
Negyed évre	3 frt.
Egy hónapra	1 frt.

Vidékre postán küldve:

Egész évre	14 frt. — kr.
Fél évre	7 frt. — kr.
Negyed évre	3 frt. 50 kr.
Egy hónapra	1 frt. 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

Szerkesztőség:
Főtit. Hermann-udvar 1. emelet, a külső folyosón.

Bérmeltem leveleket csak ismert kezű fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Főtit. a törvényszék mellett Némessányi utcára nyíló helyiségben.

Hirdetések díjazásáról szerint. Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

Arad, július 18.

Bessarabia, Bulgária és Batum elválatlan kisértők lettek a táviratok tömkelegében.

Bulgária és Batum már régen testvérisültek, mint az újabb orosz aspirációk jelképei, melyeknek teljessége azonban nem akar lépést tartani a kérdéses törekvések forcierozásával.

Bessarabia emlegetése azonban ma bukkant fel egy czáfolat alakjában, mely alaptalannak jelzi ama híreket, melyek az orosz seregek szaporítását hirdették Bessarabiában, igen mozgalmas háttér kíséretében.

Tehát ma már három speciális orosz-kérdés van felszínen a diplomáciai érintkezésben.

Bulgária, mint az önállóságáért elszentes kis keleti állam, mely a czári protectoratust ignorálja.

Batum, mint a berlini szerződés flagrans megsértéséből született politikai botrány, mely Európa csodálatát közönyie által lesz agyonhallgatva.

Bessarabia, mint a vajdud orosz terjeszkedési vágyak újabb kiindulási pontja, honnan azonban — orosz forrás szerint — csak közlekedési intézkedések fogantatosítottak. Hogy e három kérdés nem ér fel egy igazi casus belli-vel, az kétségtelen.

De hogy Oroszország nem használja fel arra, azért ma aligha szavazhat bármelyik nagyhatalmasság.

Edelsheim-Gyulay lemondása és az ellenzéki sajtó. Azon alkalmából, hogy az országos főhadparancsnok lemondásának tényét az ellenzéki lapok rokonszenves megemlékezésével kísérik az Edelsheim-Gyulay személyét és működését illetőleg, a „Nemzet” a következő találati megjegyzéseket teszi:

„Örülünk, miszerint a magyar ellenzéki sajtó is oly osztatlan elismeréssel adózik Gyulay-Edelsheimnek, nemcsak azon esetben tanúsított magatartásáért, melylyel nyugdíjaztatását hozták kapcsolatba, de egyszersmind magyarországi egész működése irányában is. Nemcsak azért, mert egyetértünk ezzel az elismeréssel, de azért is, mert az ellenzéki sajtó bizonyos önmegtartóztatást és önzóratot hozott ezáltal — az igazság érdekében áldozatul, mert arra mindenki emlékszik, hogy még a Janszki-esetben is meghurcolták és magyarországi működése alatt sokszor úgy tüntettek fel az ellenzéki lapok a nemes tábornokot, mint Magyarországnak és az alkotmányosságának ellenségét és a polgári elemnek lenézőjét; úgy, hogy a katonai uralmat egy képzelt kivételre állapított alkalmával mind az ő kezébe tették le. Ha most éppen azt emelik ki, igen helyesen Gyulay-Edelsheim működésében, hogy az ország-alkotmányát becsülte és jó viszonyt létesített a polgári és katonai elem között, olyan tanulságos ezafelől, hogy az ellenzéki sajtó fel kell emeljen, nemcsak azért, hogy a részlekről jövő elégtételt és elismerést, fontosságban meg emeljük, de egyúttal azért is, hogy azon figyelmeztetésre is jogot szerzünk, hogy mások irányában és állandóan óvatossabb és igazságosabb legyen az ellenzéki vádjában és bírálatában; mert ily módon nemcsak önmagát kiméli meg sok ezafelől és ellemondástól, hanem egyúttal elvonja az igazságot oly térről, melyen legkönnyebben lehet véssze, bármely oldalról keletkezzék akár a szenvedély, akár annak tüntetése vagy boszúja.”

Bismarck és Kálnoky találkozásáról hozott táviratunk minden oldalról megerősítésre talál, amennyiben a lapok egyhangulag constatálják, hogy Bismarck hercegnék Kálnoky gróffal való találkozása elhatározott tény, mely legközelebb meg fog történni. Bismarck herceg augusztus első napjait még Kissingenben fogja töltöni.

Szász és román hangok. Nagy-Szebenből írják, hogy a „Hermanstädter Zeitung” július 17-iki vezércikkében megemlékezik arról, hogy aznap volt századik évfordulójuk azon eseménynek, hogy II. József császár Nagyszebenben időzött s meglátogatta a lap nyomdáját.

A „Tribuna” felmondja a barátságát a szászoknak, mert utóbbiak az ernélyi ipar megmentése végett közeledtek a magyarokhoz.

Külföld.

Gladstone bukása. Londonból — július 17-ikéről — kelt jelentések szerint, a már megválasztott 658 képviselő közül 315 a conservatív-párthoz, 75 a különvált szabadelvű-párthoz, 184 a Gladstone-párthoz és 84 a Parnell-párthoz tartozik.

A „Standard” értesítése szerint a kormány elhatározta, hogy visszalép. Gladstone és a miniszterek nagy része azon véleményben van, hogy Salisbury, ha az új cabinet alakításával megbízatik, Hartington és annak barátai fogja felszólítani, hogy támogassák. Az unionisták azonban el vannak foglaltak, hogy nem lépnek be a miniszteriumba.

A francia hadügyminiszter párbaja. Párisból szombattól keltezik írják, hogy Boulanger hadügyminiszter és Lareinty senator között a megállapodás szerint délelőtti 9 órákor pisztolypárbajnak kellett megörtönni. A párbaj helye ismeretlen volt.

A lakosság a hadügyminisztert péntek este rokonszenves tüntetésben részesíté. Maga a katonaság adott több mint 50.000 főnyi tömeg jelenlétében faklyászenet Boulangernek: a tömeg szakadatlanul éljenze a katonaságot. Hasonló lelkes ünneplést Páris már rég nem látott. A tömeg a „cercle” előtt eldaltotta a „Marseillaise”-t és zajosan élte a hadügyminisztert, s midőn ugyanis a hadügyminiszter a „Cercle militaire”-ből távozott, nagy tömeg követte kocsiját. Boulanger hadügyminiszter, a hadsereget és a kőzetársaságot elvette.

Boulanger hadügyminiszter és Lareinty senator közt szombaton délelőtti 9 órákor valóban végbemut a párbaj Mondonban. Először Lareinty lött, de nem talált, mire Boulanger a levegőbe lött. Ezután a hadügyminiszter visszatért a miniszteriumba és lelkes tüntetésben részesült.

Legujabb posta.

Az angol jegyzék a Batum-kérdésben. A „Journal des Débats” közli, hogy lord Roseberry az orosz kormányhoz igen erélyes tiltakozást intézett a batumi kérdésben. Anglia kijelenti, hogy a berlini szerződés 59-ik szakasza szigorúan kötelezi Oroszországot s így annak ellenkező magyarázata nincs helyén. Anglia Oroszország elérésében a szerződés flagrans megsértését látja. — A többi hatalmak a kérdésben a legnagyobb közönnyt tanúsítják. A porta sem javaslatot nem tesz, sem pedig elhatározásra nem jutott e kérdésben.

Az oroszok Bessarabiában. A „Pol. Corr.” jelenti: Az orosz csapatoknak Bessarabiában való központosításáról terjesztett tüzelt hírek minden alapot nélkülöznek. Az ottani helyőrségeket a rendes mértéken felül nem szaporították; Kisenwben pl. mindössze egy lovasrezend állomása. A szép időjárás beálltával több csapat szállított ugyan Bessarabiába, de ezek kizáróan oly legénységéből álltak, a melyet a kormány ut-és vasutépítkezéseknél szokott alkalmazni, miután a kormány a közlekedési utak tökéletesítésére és szaporítására nagy súlyt fektet; s erre való tekintettel a jelzett rendelkezések mindenesetre hadászati háttér van.

Bulgár-német-osztrák-magyar szövetség. Mint Bukarestből távirják, teljesen alaptalan a párisi „Soleil” azon magánliré, mintha Románia és Bulgária, Németország és Ausztria-Magyarország beleegyezésével titkos szövetséget kötöttek volna az orosz invasió ellen.

Az „Aradi Közlöny” előfizetési feltételei:

Helyben hazhoz hordva:

Egész évre	12 frt. — kr.
Fél évre	6 frt. — kr.
Negyedévre	3 frt. — kr.
Egy hónapra	1 frt. — kr.

Vidékre postai széküldéssel:

Egész évre	14 frt. — kr.
Fél évre	7 frt. — kr.
Negyedévre	3 frt. 50 kr.
Egy hónapra	1 frt. 20 kr.

Az előfizetési pénzeket kérik a 20 végeig az alólírott kiadóhivatalhoz ezimezve be- küldeni.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel. Arad, 1886. évi juliushóban

Az „Aradi Közlöny” kiadóhivatala.

NAPTÁR.
Július 19. Hétfő. Róm. cath. Arzen p. — Prot. Rufina. — Görög-orosz (július 7.) Mel. Tamás. — Napkel 4 ó. 21 p. Nyug. 7 ó. 40 percz.
Július 25. Az aradi iparos ifjak önképző- és segélyező egyesületének táncszívalma a városiiget nagyer- mőben.

HIREK.

Arad és Vidéke.

Uj posta- és táviró-állomás. A hivatalos lap legutóbbi számban olvassuk, hogy Dombegyházán. Csanádmegyében új, postával egybekötött táviró-állomás rendezésére, mely július hó 29-én adatik át a közönség rendelkezésére.

Névváltoztatás. Adlef Márton aradi illetőségű apátalvi lakosnak a belügyminiszter megöröszte, miszerint vezetéknévét „Aradi”-ra változtassa át.

Vadak szaporodása. Kis-Jenő és környékén — mint értesülünk — annyira elszaporodtak a vadak és különösen a szárnyasok, hogy rendszeres pusztításuk vált szükségessé.

Az iparosok mulatsága. Az aradi iparos kör tegnap tartotta meg a júliusi és csásári erdőben. Már korán reggel kivonultak nagy zeneszóval és zavartalanul mulattak egész nap, mert még az idő is megemlértelte magát, a mi pedig ma ritka jun-vagy júliusi kiváltsága.

Örült ácslegény. Vertán Antal aradi illetőségű itteni foglalkozású ácssegéd megörült és bevitetett a megyei közor- házba, hol orvosi ápolás alatt van.

Aradi jómadár. E cím alatt lapunk tegnapi számban említettük, hogy az aradi illetőségű Mayer Kelemen a napokban önként jelentkezett a győri törvényszéknél letartóztatás végett, mert valomása szerint Horhy Éva nevű szeretőjével egy 63 éves dalmatát megkéselt. Ez az eset most igen érdekes rendőri nyomozás eredményezett, s a budapesti rendőrség a 19 éves gyilkos szeretőjét is elfogta. Az egész ügy pedig annyira érdekesítő részleteket tartalmaz, hogy érdemesnek tartjuk erre vonatkozólag, a következő terjedelmes tudósításunk közzétételét: Július 10-én egy teljesen elzúllott, toprongos egyén jelentkezett a győri csendőrpáncsnok- ságnál, s elmondta, hogy Mayer Kelemen- nek hívják. 19 éves, rumai születésű és aradi illetőségű egyén. Bado- gos mestersegét tanult, de már régeből idő óta nem volt foglalkozása. Nem régiben a fővárosban tartózkodott, de egy általános razzia alkalmával a rendőrség letartóztatta, s miután nem volt rendes foglalkozása, eltoloncoltatás alá rendelt. El is toloncolták többet magával. Mikor Fehér megyébe érkezett, Déghe és Polgárdi községek közt, Tamás Józsefné szül. Borhy Éva rossz asszonnyal, kit vele együtt toloncolták el a fővárosból, megkéselték egy 63 éves dalmatát; aztán kirabolhák, kezét lábát összekötötték és magára hagyták. Azért jelenti fel magát, mert őrzi a lelkiismeret és üldözi az éhség. A győri csendőrpáncsnok Mayer a zonnal letartóztatta és az esetet a felvett jegyzőkönyvvel együtt a győri kir. törvényszékhez tette át. A győri törvényszék Tamás Józsefné, szül. Borhy Éva kézrekerítését elrendelte és mivel azt gyantították, hogy az asszony, dacára eltoloncoltatásának, visszajött a fővárosba ledér életmódját folytatni, a törvényszék megkereste a főkapitányságot, hogy Tamás Józsefnét, ha csakugyan a fővárosban tartózkodnék, tartóztassa le. A főkapitányság ez ügyben dicséretes buzgóságot fejtett ki. Zsarnay Győző rendőrkapitány az asszony tartózkodási helyét kinyomozta, kézrekerítette, és szombaton reggel letartóztatta. Az asszonyt, ki baranyamegyei haranczai szülte, 31 éves, vallatára fogták s ez alkalommal mindjárt töredelmes vallomást tett. Elmondta, hogy a f. évi június 23-án eltoloncolták illetőségi helyére, Buda- pesttől Tényényig együtt ment mindazokkal a tolonczokkal, akiket a Dumántuli kerületbe küldtek. Tényénynél több csoportra osztották őket, és ő Martonvásárig négy férfi és két nő társával, Martonvásártól Szekesfehervárig négy férfi és egy nő társaságban tette meg az utat. Szekesfehervártól Káldóra három férfi és ő volt a tolonczon. Mikor abba a köz- ségbe megérkeztek, egy parasztra bízták mind a négyüket Déghe. Itt azonban a jegyző — állítólag az asszony előadása szerint — mulatott és a tolonczokat nem akarta átvenni. Mikor ezek emiatt haragzóan kezdtek, a jegyző dühbe jött, és a toloncz-leveleket az utcára dobta. Borhy Éva kifutott az utcára, össze- szedte a toloncz-cédulákat s átadta társainak azzal az utasítással, hogy menjenek arra, a merre nekik tetszik. Ő Mayer Kelemennel tartott, mert szívének vonalmával viseltetett iránta. Mayer Kelemen azonban tolonczársainak egyikét, egy öreg dalmatát is felbízott, hogy tartson velük, mert Kanizsáig együtt mehettek s ilyen öreg embernek, nem ta- nácsos egyedül utat indulni. A dalmata haj- tott a szóra és elindult velük. Utközben el- beszelte, hogy négy évvel előbb bajba ke- veredett, elítéltek, s három évet töltött Komá- romban a börtönben. Büntetését nem ré- giben állotta ki, s erre a komáromi hatóság illetőségi helyére Dalmáciába való tolonczol- tását elrendelte. Mikor az öreg ember ezeket elmondta, Mayer Kelemen Déghe határában azt sugta Borhy Éva felébe, hogy az öreg lopásért elítélte, de a pénz, mielőtt elfogták volna, elrejtette, és most, hogy kisza- badult, feladta. Kétszáz forint van nála. Ezért — téré hozzá — az öreg „Nem fog sokáig velük menni!” Ő majd nemsokára neki megy,

meggyilkolja, akkor aztán együtt élhetnek szel- melmüknek. Mikor a lángi pusztát elhagyták, az uradalmi dölöket szegélyző fasorok közt Mayer Kelemen az öregét faskor ragadta, de árokba döntötte, és fojtogatta, mindaddig, míg a halálos verejték ki nem gyöngyözött az arczán. A szerencsétlen ember rimánko- dott, hogy ne bántsa, ne ölje meg, in- kább oda adja minden pénzét, s ezzel belenyult bakancsába. S kivett belőle 2 frt 33 krt s égre földre esküddözött, hogy nincs több pénze. De Mayer nem akart hinni: meg volt győződve, hogy az öregnél 200 frt van. Ezért tovább fojtogatta, mindaddig, míg el- vesztette eszméletét. Akkor Mayer összekötözte az öreg kezét és lábát, s hogy hamarabb elbán- hasson vele, egy eszmadia-árral többször az agyába döfött, mind- addig, míg az öreg kiadta a lel- két. Borhy Éva határozottan tagadja, hogy neki része lett volna a gyilkosságban. Ő, mikor Mayer az öregét fojtogatni kezdte s az árokba döntötte, a tett színhelyétl mintegy négy lépéssnyire leült az árok szélére s nezte, hogy Mayer miképp bántik el áldozatával. Mikor látta, hogy Mayer elővette a eszmadia- árt s a szerencsétlen öregét nemcsak kirab-olni, de meg is akarja ölni, nem akart tovább jelen lenni, felkelt és el akart rohanni. De Mayer rákiáltott, hogy maradjon, külön- ben ő is úgy jár, mint a vén rácz. Borhy Éva a fenyegetéstől annyira megijedt, hogy nem mert eltávozni. Mikor az áldozat kiadta lelkét, Mayer kikutatta zsebeit, de nem talált nála semmi pénzt s így nem is ra- bolhatott tőle többet, mint azt a 2 forint 23 krajczárt, amit a szerencsétlen még éle- tében átadott gyilkosának. Erre Mayer a vén dalmatát levelezte, csak az inget és alsó nadrágot hagyta rajta, a holtest lábait, kezét szíjjal összekötve, Borhy Évával együtt behurcolta a buzás földre. Mikor a holtes- tet biztonságban hitték, ott hagyták a véres tett színhelyét és megindultak vissza Szekes- fehervár felé. Borhy Éva azt valjha, hogy még Déghe határában, mikor Mayer a rablási tervet vele közölte, figyelmeztette, hagyjon fel szándékával, mert náha kitudódik. De erre Mayer azt felelte: „Nem félj gyáva némbér, én el vagyok határozva, s a mit én elhatá- rozok, azt végre is hajtom, mert én va- gyon a második Spangla!” Mikor Szekesfehervár alá értek, Mayer elsőként Borhy Évától, ki a fővárosnak vette utját. A rendőrség Tamás Józsefnét letartóztatva tartja, mert meg nem dől el az illetékeségi ügy, hogy e véres eset fölött a szekesfehervári, vagy a győri törvényszék fog-e itelni. A fő- kapitányság különben ez esetről a győri ki- rályi törvényszék már táviratilag értesítette.

Legujabbkor lelet. A békesi nép- bank tárczában talált néhány száz darab kelet és lejárta nélküli váltót, a hivatalos bé- legvizsgálat alkalmával a leletozó pénzügyi közegek mintegy 1326 forint erejéig meg bírságot kaptak és a kiszabott bírságot a pénzügyi közigazgatási bíróság is helyben- hagyta abból az okból, mert a kelet nélküli váltók nem az I., hanem a II. fokozat szerint lettek volna bélyegzendők. E lelet nem igen kellemes meglepetésben fogja részesíteni a részvényeseket.

Békésmegyei hírek. Megyei hi- telintézet alakítása tárgyában a törvényhatóság által választott bizottság leg- utóbb tartott értekezletén 11 szavattal 7 ellenében kimondta, hogy a békésme gyei hitelinté- zet felállítására közszükségnek felel meg. — A b- ekesbái választókerületben az országgyűlési képviselő-választók jegyzékébe 1511 választóvetétek fel. A jövő évi választás al- kalmával a szerint sokkal kevesebben fognak szavazhatni, mint az előbbi években, mikor 1500-nal többen voltak a választók névjegyzé- kébe felvéve. — Békésmegye köz- igazgatási bizottsága a napokban tartott ülésében, a kir. tanfelügyelő előterjesz- tése folytán, Péchy Antal czimzetes kanonok és iskolai igazgató és Simkó István r. cath. tani- tónak az iskolákban a magyar nyelv terjeszté- sére körül szerzett érdemeikért elismerését nyilváni- totta. Egyszersmind a megye törvényhatósági közgyűlést megkeresni határozta az iránt, hogy Simkó István a köznevelődési alapról kitüntető pénzbeli jutalomban is részesíttessék. — A r- a r- a t- a Orosháza vidékén már csaknem min- dentől befejeztetett és a cséplés már több he- lyen folymatban van. Az itteni idei termés ki- előlegleg igen jónak és mennyiségileg is ki- elégtőnek mondható.

Szegedi hírek. Szabados János kir. tanácsos helyettes polgármestert a francia kormány — hálából a múlt évben nálunk járt francziák barátságos fogadtatásáért — az akademia pálmájával (Palme academique) tüntette ki. — Az építő szin házról írják: Nagyon megváltozott az utóbbi időben az építő szin ház képe. Sok munka már vég- legesen be van fejezve, még több közeledik a végleges befejezés felé. A díszes menyo- zet, a mely minden nagytárs nélkül mondva, valóságos remeke az izézes ornamentikának, már teljesen be van fejezve. — A Korn által festett négy kép tegnap óta ott díszlik a menyozetben. Képzelnem sem lehet kellemes- sebb összhangot, mint ami a képek és az őket környező díszítések közt van. A meny- nyezet és a képek különben majd csak akkor

figognak teljes szépségükben feltűnni, ha a színház teljesen elkészül s a kellő távolsá- grol teljes világitás mellett szemlélhetjük azo- kat. Állványról nézve a hatás nem oly tel- jes, s a látvány még megközelítőleg sem oly szép, mint a milyen alulról, a nézőtérrel lesz. A színpad előreszén a város czimé- rént ábrázoló díszítmenyek gyszmunkalatai már szintén elkészültek s meg csak a bearayo- zásuk van hátra. Ha ezzel készen lesznek a harmadik emeletlől leszedik az állványokat s az asztalok és a kárpitosok megkezdhetik a harmadik emeleti karzatokon s a második emeleti páholyokban a kárpitozást, a padozást és az ülőhelyek elkészítését. A második eme- leten a páholyok aranyozása befejezéshez kö- zeledik. Az első emeleti páholyok előreszén aranyozását most vettek az aranyozók mun- kába. A földszinti páholyokban még most folynak az egyengetési és a padozási munká- latok s a kőfaragók már megkezdtek a föld- szinti páholyok előreszén is a gyszmunkalato- kat. — A szegedi torna egy let f. hó 31-én az új szegedi népkertben táncszívalommal egybekötött tornánnepelet rendez. Kedvező- len idő esetén az ünnepelet augusztus 4-én fog megtartani. — Nyilvános pis- soirok felállítására iránt a főkapitányi hiva- tal előterjesztést nyújtott be a tanácshoz. Bi- zony ilyenek nálunk is elkelnének.

Hazánk és a főváros.

Roulette bank a fővárosban. A le- foglalt roulette-bank ügyében már befejeztek a rendőri vizsgálatot, s a letartóztatott ban- kárt, Adolphe de Loyand urat átadják a büntető járásbírósnak. A rendőrség meg- hallgatta néhány külföldön járt urember ve- leményét a Mocsenyi-házban szűzött játék föl- ölyt valamennyien ugyan és más országok- ban is szokatlannak vallottak. Azt azonban szakértők nélkül is constatálhatta a főkapitá- nyság, hogy a játéknál használt urna egés- zen alkalmas a csalásra, mert a bankár sa- ját érdekei szerint váltogatótt a számbanok, s rajta állt, hogy olyantőljön ki a „bombo”, a mely neki szerezzé meg a nyereséget. — A rendőrség azt kezdi gyantítani, hogy a roulette-bank fogva levő tulajdonosa álnevet visel. San-Sebastianból még mindig nem ér- kezett válasz a rendőrség tudakozására. Splényi báró detectiv-főnök csak annyit tu- dozt meg, hogy San-Sebastianban, a mely még sokkal veszedelmesebb és hirhedeőbb hely, mint Monte-Carlo, húsz casino van, a melyekért az egyes bérlek külön-külön busás összeget fizetnek a városnak. Mint maga Loyand is bevallotta, S.-Sebastianban három nagy játékszaktal bírt bérben. Ez a körülmény en- gyannús teszi azt, hogy Loyand mégis oda- hagyta Spanyolországot. Valószínű, hogy ki- utasították. Splényi Odón megduida azt is, hogy a hozzáérkezett levelek nem a laká- sára, hanem postesteranté voltak czimezve, ami megerősíti ama gyantát, hogy a bankár álnevet visel. — A már elbocsátott Hor- váth Miklós báró Loyand vallomását va- lótlannak nyilvánítja. „Nem igaz — ugymond- hogy ő, aki csak véletlenül ismerkedett meg vele”, több ezer forintjába került volna neki, az sem igaz, hogy a francziának veszetes- volt. Ellenkezőleg nyert vagy háromezer fo- rintot tizenkét este. Különb is szükmarku, ki néha a kapunyélzál is adósa maradt a ház- mesternek, divánon aludt agyémnél nélkül s a mosdótálal nem használta rendszeren. Mikor meglekedt, tiltakozni akart, de aztán nagyon meglapult. Eleintén egy játékos is azt mondta, hogy ő egy francia missionáriusnál vannak, ki a bibliai magyarázat nekik. Br. Splényi kikérte az ilyen tréfát. Erdekesség, hogy midőn egy pár elkésett játékos engedett, b. Splé- nyi nyitotta ki nekik az ajtót s ráismerve, azt mondták: „Bocsánat, eltévesztettük a la- kást”, s azzal távoztak.

Egy szigorló orvos öngyilkossága. Szlabur Béla békesmegyei orvosi szüle- tésű 27 éves szigorló-orvos penteken délután hatodfél órákor halántékán lötte magát egy fővárosi strdóben s azonnal kiszenvedett. A szerencsétlen fiatal ember négy évvel ezelőt tizenkétezer forintot örökölt, e tetemes össze- get rövid idő alatt elköltötte az utolsó kraj- czárig. A sok tivornya ellefedteté vele tanul- mányait s látva, hogy már nem szeretheti meg diplomáját, rászáta magát a halálra. Lakásán két levelet találtak: az egyiket Bé- kesmegyében lakó mostoha atyjának, a másikat pedig nővérének szánta a boldogtalan ifjú.

Cholera magyar földön. A magyar kikötő-város lakossága, mint írjuk, kezdett már megnyugodni. Az utóbbi napokban kevés volt a beteg s alaposnak látszott a remény, hogy a járvány nem is fog terjedni. E remény azonban nem valósult egészen: mint egy távirat jelenti, péntek reggelről másnap reggelig nyolcz újabb betegedés történt s kettőn hirtelen meg is haltak. Porto-Ré fölött, San- tiacóban állítólag szintén három cholera- eset fordult elő s egyik halálos kimeneteli volt. Amennyire meg lehetett állapítani, a cholera indiai rizszel hozták be a magyar kikötő-városba. Az államvasutak vonala men- tén minden óvintézkedést megtesznek. Csatory egészségügyi tanácsos erőlesen intézkedik, nem riadnak vissza a forgalom megnehezíté- sétől sem. A déli vasuton kevésbé szigorom.

Mikor korcsmáros elnök. A Jó- zsefváros egy kisebb vendéglőben történt e fura historia. Régi, egymáshoz szokott tár-

saság mulatozott ott esténként kedélyesen kocczingatva és politizálva. A rendőrség szigorú, mely éjféli tüzte ki a korcsmák záróajtát, gyakran a legjobb mulatságukat zavarta meg. Tanakodtak, miként lehetne tágítani kissé a korcsmároslelkismeretén s végre ravasz tervet eszeltek ki. Elhatározták, hogy egyelet alakítanak, elnököt megválasztják a korcsmáros. Egy számítottak, hogy az egyeleti üléseket majd hébe-korba éjféli utánra is el lehet húzogatni; az ellen elnöküknek sem lehet kifogása. Ugy tettek. Mindjárt az alakuló gyűlés is hosszúra nyúlt, éjféli lett, mire az elnökválasztáson átesetek. Küldötték közölte az eredményt a gazdával, mislalt a társaság készüldött a vig. áldomásra. Pár percz múlva megjelent az újonnan választott elnök s az eljénzések csillapultával szót emelt. Megköszönte a bizalmat, de az órára pillantva hamar végét szakítá szónoklatának a következő szavakkal: „Ezennel élek is elnöki jogommal s az ülést fölösletom.” Az áldomás elmaradt.

— Artzi kút Nagyváradon. A Püspökfürdőt, Nagyváradon a kedvelt kirándulási helyét gyönyerejű források miatt évről-évre számokban keresik fel idűlés végett is. Polányi Arnold püspök most, hogy a beteg vendégek minél bővebb mértékben juthassanak a gyógyító erejű hévízhez, egy új forrás megnyitását, illetőleg egy artzi kút fúrását rendelte el. Zsigmondy Béla a helyszíni szemlét bevégezvén, az általa megjelölt helyen, a fúrásához szükséges előkészületek már meg is tétettek. Ladányi művezető felügyelte alatt a kútfúrás valószínűleg f. hó 21 vagy 22-én kezdik meg.

— Öngyilkos ifjú. Győrben írják: Reichert Géza somló-vásárhelyi illetőségű 17 éves ifjú a győrszirti győrszertárban gyakorolkozott. Szerencsétlenségére a szemközti levő kávéházban egy Antonia nevű pénztárosnő volt, kibe halálig beleszeretett. Pőnöke nagyon természetesen megovni igyekezett a csinos pénztárosnőtől, és atyját is értesítette távirati uton, egyuttal Győrbe hívta őt. Reichert atyja úgy vélte kiábrándítani fiát, ha egyidőre hazaviszi s ezen szándékkal indult vele utnak a esztörtök délelőtti vonattal. A fiu azonban Ménfőnél észrevetlentül kiszállt s. d. u. 2 órakor megmérgezte magát. Egy gramm morfiumot ivott 10 gr. vízzel. Győrött, hova bezállították, már nem lehetett megmenteni.

— Rövid hírek. A király 6 fel-sége 100 frot adott a fővárosi szegény-gyermeknek. — Milán szerb király a skuptina bejárása után vagy egy óra jó hazánkba, honnan nejtől egész elragadtatással írt leveleket kap. — A budapesti dandárparancsnok ságban Newirt Victor ezredes lesz a Janszki tábornok utódja. — Clotild főhercegnő, gyermekeivel, a mint híre jár, Balaton-Füredre megy a Stefánia-yacht-egylet versenyré. Fogalására nagy előkészületeket tesznek. — Edwards Adolf angol tájfőst fővárosunkba jő s a vidékre megy látogatást készíteni; az ősi tárlaton pedig be akarja mutatni egy pár festményt. — Szliáson a szerb királynéknak saját konyhája van s eleintén megrádrágn adott neki a kofák az élelmiszereket, de a szarolásnak a hatóság véget vetett. — Pozsonyból jelentik, hogy pénteken reggel a város délkeleti részében több másodperczig tartó földrengés volt érezhető; a lakásokban a tükrök és képek kimozdultak helyeikből és az órák megállottak. — Bécsi újságírók párbaja. Poszonyban szombaton pisztolypárbaj volt Friedjung, a „Deutsche Ztg.” szerkesztője és Kolisch báró a „W. Allg. Ztg.” egyik szerkesztője között. A felek 30 lépésről egy golyót váltottak. Sebülés nem történt. — Gombamérgezés. Sopronban f. hó 15-én egy Richter nevű bányász-család gombamérgezésnek esett áldozatul. Az ebéd után, midőn is a főtt gombákat ettek, mindnyájan rosszul lettek, s az anya már este meghalt, az apa, az öreg anyós s a két gyermek még mindig betegnek fekszik. — Halálos párbaj. Zomborban szerdán este 8 órakor a czikari erdőben pisztoly-párbaj vartak egymással Jakobcsics E. kereskedő

és Ocskó honvédhadnagy. A kereskedő a hadnagy golyója által száven találva, holtan rogyott össze. A párbaj a városban nagy szenzatiót keltett. Oka meg eddig ismeretlen.

A nagy világ.

— A francia hadügyminiszter párbajára vonatkozólag, a lapunk más helyén fel-említett versió kiegészítésül, még a következőket említhetjük fel: Lareynti fegyverül a kardot kívánta, de Boulanger mint sértett fél a pisztolyt választotta. Mindket ellenfél egyszerre tüzelt, midőn a jel megadatott. Egyikük sem talált. A lövés után észrevették, hogy Boulanger fegyvere csőtörtőket mondott. A segédök kijelentették, hogy a becsületnek elég van tőve, mire az ellenfelek kezét nyújtottak egymásnak. A „Temp” a következőket írja: A párbaj után Lareinty e szavakkal nyújtott kezét a hadügyminiszternek: „Sohasem vontam kétségbe sem lo-vagias loyaltásomat, sem bátorságomat.” Boulanger erre azt válaszolta: „És én sohasem hittem, hogy ön személyesen engemet tart gyá-vának, de szükségesnek láttam, hogy önnel kiálljak.” E nagy udvariassággal történt kibékülés után Lareinty és Boulanger visszatértek Párisba.

— Férjgyilkos asszony. Liebenthal morva közseg lakosait nagy izgalomba hozta egy gonosz asszony bűnös tette. Műek föld-birtokos neje szerelmi viszonyt folytatott a velük egy házban lakó Klein fuvarossal, ki már maga is nős s hat gyermek atyja. Műek csak későn vette észre szarvait s ekkor kijelentette, hogy Kleint nem tűri tovább házában. — A szerelmes pár elhatározta, hogy Műeköt elteszi láb alól. Egy bucsu alkalmával, melyben Klein kísérté az asszonyt, ez Olmützben arzenikumot szerzett, melyet visszajövet férje ételéhez kevert. A gonosz asszony a legnagyobb hidegvértséggel nézte, mint kiülök férje két egész napon át. A szomszédoknak, kik őt a kissé távol fekvő Bodenstadta küldözgették az orvosért, azt mondogatta: „Műek, hisz ugy is meg fog balni!” Meg is halt. A halotzeneműl gyanus körülmények merílvén föl, törvényszéki boncolás rendeltetett el, s a mérgezés konstátáltott. — Az asszonyt és szeretőjét elfogták.

— Hogy készült II. Lajos szobrát. Az elhunyt bjar királyról annak idején Ney Erzsébet szobrászón, a híres francia marsall rokona, készített nagy álló miniat. A király csak hosszas rábeszélés után ült a művésznek, kinek meg volt tilva hozzá közeledni vagy szólni. A méltóságos termétt, előkelő művésznő nem boldogult volna a durczáran tő királytal, ha nem jut arra a gondolatra, hogy kedvenc költőjét, Goethe „Iphigeniá”-ját ne olvastassa fel az ülések alatt. A király arca csakugyan földértit, virá-gokat küldött a művésznőnek és sokkal köz-lekenyebb lett. Midőn negyednapra elkészült a minta, a király kérdezte a szobrász-nót, ajándékozhat-e neki ékszeret, vagy virá-gokat. A művésznő virágokat kért, mert ékszernek megörzészere nincs alkalm. A királyt e szokatlan önzetlenség nagyon meg-lepte s a szobrászót érte igen nagyra-be-csülte. A fényes anyagi körülmények és kö-zisztelben élő művésznőt később családi vizsályok Amerikába üzték, hol nyoma is veszett.

— Ittas katonatiszt. Hallatlan botrány történt e hó 14-én Bazelben. Egy fiatal német katonatiszt teljesen ittas állapotban tántorgott végig a város utcáin. A körülé sere-glett néptömeg eleinte csak nevette, de mikor a tiszt végre kardot rántott s egy embert könnyen megsebesített, megokallották a dol-got, nekirohantak az ittas katonatisztnak, ru-háját eltépték és kardját elvették. Végre a rendőrségnek kellett közbe lépni s a tisztet hosszas ellenállás után letartoztatták. A fiatal tisztet, kit különben igen jó katonának tar-tottak, természetesen rögtön elbocsátották a hadsereg kötelékéből.

— Beaconsfield emléke. Londonból ír-ják: „Mikor Beaconsfield meghalt, maradt utána egy csomó páva, melyek kedvenc ma-darai voltak. Az állatok gondozásával egy asszonyt bízták meg, a ki az elhullatott tolla-kat szorgalmasan összegyűjtötte s mi-kor már jó csomó gyűlt össze, Dis-raeli az államférfi öcséje, legyezöt csináltott belőlük, melyet aztán egy primulákkal, Bea-consfield kedvenc virágaival befestett szek-nyébe zárva, a királynőnek adott át. A fel-ségsé asszony környező szemekkel vette át az ajándékot s biztosította Rowden lordot, Bea-consfield volt titkárát, hogy neki ugyan nincs szüksége látható jelre, mert ő a nélkül is visszaemlékszik Beaconsfieldre, de azért az emléket örömmel elfogadja.

— Székhüdes egy színházi páholyban. Kinos jelenet folyt le szombaton este a bécsi operaházban a „Sakkigény trombitás” elő-adása alatt. Egy első emeleti páholyban Wiedl nyugalmazott kormánytanácsos ült, Henrik fia, ő felsége cabinetrodájának hivatalnok társá-ságában. Wiedl érdeklődéssel nézte az elő-adást, a midőn hírtelen székhüdes érte. Fia egy szolga segélyével azonnal kivitte egy szomszéd terebe; az előhívott orvos azo-ban már csak a halált constaltathatta. A me-grendítő esetről csak a szomszéd páholyban ülőknek volt tudomása, a közönség csak a fel-vonás végén értesült.

— Rövid hírek. Rudolf főher-czeg és neje, hir szerint, meg fogják látog-atni az orosz czári párt, ha szeptember elején a lubocheni vadaskastélyba érkeznek, mely Skierniewicze mellett fekszik. — Házasság a királyi családban. Ottó főherceg esküvője Mária Jozefa szász királyi főherce-gnővel, mint jelentik, meg az ősszel meglesz Beesben. A jövő hét folyamán György szász herceg, a menyasszony apja, családjával Drezdából Bécsbe jön s több napi tartó-zkodás után Reichenauba utazik, a hol az esküvő közelebbi részleteit megállapítják. — Lembergen egy Hostynski nevű katoná-szkevény, midőn a rendőri őrsjárat el akarta tartóztatni, életveszélyesen megsebesített egy rendőrt; csak mintán többször rálöttek, rogyott össze s elfogták. — Megszökött vőle-gény. Auszsigban szombaton d. e. 10 órakor kellett volna Jurenka Ferenc tanítanak meg-tartania esküvőjét egy hivatalnok leányával, Ju-renkát azonban hiába várták. Elindultak tehát őt mindenféle keressék, de csak azt tudták meg, hogy néhány nap előtt a takarékpénztárból föl-vette pénzt és értékpapírt. Hogy hova tint, nem tudják. — Odessában letartóztatnak két furdővendéget, kik úgy írták be a vendég-könyvbe magukat: Mtserszky herceg s Mut-niczky Ella báróné, pedig a „fekete banda” nevű nemzetközi tolvajszervezet tagjai s Ode-sában több ékszerboltot raboltak meg ki.

Edelsheim-Gyulayról.

A nyugalmazott főhadparancsnoknak, katonai működését tudvalevőleg egész mon-dakör kíséri, melynek minden egyes epi-sódja a kitűnő katonai tüneti fel Edelsheim-Gyulayban, Magenta és Solferinó hősében.

E jellemző apróságokból adjuk a követ-kezőket: Valami két éve történt az eset. A had-testparancsnok szemlét tartani érkezett egyik helyőrségi városba. Parancsa ugy szólt, hogy reggeli 7 órakor veszi kezdetét a szemle.

A csapatok kivonultak, a felállítás meg-történt s várakoztak Edelsheim-Gyulay báró megerkezésére.

A városi toronyóra kongja a hetet, majd a nyolczat, aztán a kilenczet is. És a had-testparancsnok még mindig késik. „Szinte hihetetlen” jár szájról-szájra a tisztök közt, kik nem tudják elképzelni, hogy a pontosság-ban mintaképt parancsnok ezuttal késedel-meskedik.

Egyszerre a távolban feltűnik a dőlczeg alak, nyomában nagy kísérettel. De minő ki-

semet volt az. Piszkos vászonzubonyu bakák, rendentlenül öltözött huszárok gyalog, tüze-rek rongyosan s ezek elén a hadtestpa-rancsnok.

A helyőrség tisztikarában elhült a vér, tudták már jól, hogy lesz itt hadd-el-hadd. Bizony lett is.

Ezt a sajátos csapatot t. i. a hadtest-parancsnok a különböző kaszarnyokban szedte össze. Nevezetesen a katonaságnál az a szokás divik, hogy a szemlék alkalmával az ügyetlen legényeséget kiválogatják s „muszáj betegek” lesznek a szemle napján, nehogy ott ügyet-lenkedjenek a sorban s elrontsák az összhan-got. Ezeket a pufók arcu „muszáj betegeket” toborozta össze a hadtestparancsnok, kik szép számmal voltak.

Már ennél csakugyan nem lehet kézzel-foghatóbban bizonyítani, hogy a katonaság is tart igényelőket. Ezt Edelsheim-Gyulay báró nem szokta elnézni, mert szerinte ügyetlen katoná csak a tiszték hanyagsága folytán le-hetséges. Elképzelheti mindenki, hogy ez al-kalonnal rossz napjuk volt a tiszt uraknak.

A kivonult helyőrség a kellő tisztelgések-vel fogadta a szemlét tartó hadtestparancs-nok, ez ellovagolt a sorok előtt s már csak parancsát várták, hogy minő gyakorlatokat rendel el. Ő pedig leszállt lováról, odalép a sorban álló egyik bakához, kiteh így szol: — Fiam, ülj le a földre.

A baka persze leül, a hadtestparancs-nok környező tiszték pedig nem is sejtik, mi van készülöben. Edelsheim-Gyulay báró pedig folytatja:

— Vesd le a jobb lábadról a bakancsot. Megtörténik. A szegény baka bizony nem volt kifogástalan tisztaság, hanem azért nem görbült meg még csak egy lajszála sem. De a hadnagy, ki e szakasz parancsnoka volt, 8 napi szobafogsággal szenvedett meg a bakáért, „mert hanyagú viseli gondját szakasza legény-ségének s nem gondol az egészükre.” Ime, milyen aprólékos dolgokra is kiterjedt a had-test élén álló lovassági tábornoknak a figyelme.

A milyen kíméletlen és erélyes volt a legényeséggel, épp olyan volt a tisztekkel szemben is. Egy napon előre bejelentett kaszarnya-látogatás volt a Károly-laktanyában. A legényeség — mint előírva van — en plaine parade állott ágya előtt és Edelsheim báró összejárta a szobákat. Az egyik szobában történt, hogy a szakasz-parancsnok, egy megle-hetős terjedelmes öreg főhadnagy, nem tu-dott átmenni az egyik katoná s egy oszlop közötti szűk nyíláson. Miután az oszlopot nem lehetett elmozdítani, a katonának kellett engednie s a főhadnagy felretolta, „Herstell!” kiáltá Edelsheim báró. „Siket az ember? Miert nem szolítja meg főhadnagy ur?” A tiszt megzavarodva jött vissza, s bántotta az a tudat, hogy szakasza előtt lett megszégye-nítve s a katonához fordulva, annak anyá-nyelvével mondta: „Lépj felre és eresz át.” És ezzel előment. „Herstell!” hallatszott ismét a háttérből. A tiszt visszajött és ujra kellett neki kezdeni. De megint rosszul esi-nálta. „Herstell!” hangzott ismét. Végre előlépett a parancsnok s azt mondta: „Hi-szen van erre vezényszó a reglementban és meg akarom mutatni önnek, hogy ez a kato-na ismeri.” Erre a katoná háta mögé állt, megérintette vállát s azt kiáltotta: „Helyet.” A katoná jobbra kilépett s az ut szabad volt.

Egyik alföldi város helyőrsége felett tar-tott szemlét a báró. A századokat egyenként gyakoroltatta. A sor a nem lovasított M. szá-zados csapatjára került. Edelsheim-Gyulay b. azt adja neki feladatul, hogy fejlődött vonal-ban intezzen támadást a szemben levő — kép-zelt — ellenség ellen.

A százados vezényel, a csapat megindul, Pocsolya állja a század utját.

— Doppelreihen... stb. vezényel a százados, meg akarja kerülni a pocsolyát.

— Halt! Hangzik a hadtestparancsnok vezényszava s visszaparancsolja a századot.

A kapitány homlokát kiveri az izzadság, nem látja át, minő hibát követett el.

Kezdi előlrol. Ujra ott vannak a pocsolya előtt, ujra ki akar térni a piszkos vízű medernek.

— Halt! hangzik ismét a parancs s a század visszatér eredeti helyére.

Edelsheim-Gyulay Lipót báró pedig le-száll lováról, elparancsolja a század előlrol a kapitányt s kardot rántva, maga áll elére.

Elhangzik a vezényszó, a csapat megin-dul: elérik a pocsolyát, majd benne gázolnak övig. elől Edelsheim-Gyulay báró jár.

A feladat be van fejezve s a százados leczkéje így hangzik:

Kapitány ur a katoná előtt nincs aka-dály. Ha megázza a Wafferoek, azért sít a nap, hogy kiszáritás. (Ennek a leczkének volt persze még több részlete is.)

Valószínű, hogy más is volt a szegény százados rovásán, de az bizonyos, hogy pár hétre ez eset után már Grácban élvezte nyugdíját.

Ez előtt pár évvel Edelsheim báró egy gyalogezredet vezényelt a Rákossó n. Élénk tüzelést folytattak, s egy csapatnak rohamlépésben kellett előrehatolnia. Hogy a szakas-zok állománya minél nagyobb legyen, az ez-redes a szakácsokat, cipészeket és szabókat is kirakoltatta, akik bekébeben ninesenek ren-des gyakorlatoknak alávetve.

Egy szerencsétlen szakács éppen abba a szakaszba került, amelynek rohamlépésben kellett előre hatolnia. Ez az ember ugy lát-szik, jobban értett a főzőkésél, mint a Werdld kezeléséhez s saját puskájában botlott. „Herstell!” kiáltá Edelsheim báró. Az egész gyakorlatot ujbol kellett kezdeni. Ekkor a hadtestparancs-nok leszállt lováról s kezébe véve a puskát, ő maga mutatta meg, hogy kell a puskát a rohamlépésben egyensúlyban tartani. A szakács megértette. Mikor azonban ismét szala-dásra került a dolog s észrevette, hogy a pa-rancsnok vizsgázkinttel néz utána, a szegény ördög el kezdett reszketni, ugy hogy puskája lábai közé került és elbukott. A szakács állózata lett tulnagzóságának: ballábát eltörte s a gyakorló-térrel körháza szál-lították.

Az 1881. évben Miskolcz környékén tar-tott nagy őszi hadgyakorlatok alkalmából a déli hadtest parancsnoka Edelsheim-Gyulay Lipót báró volt, kivel szemben az északi had-testet Appel báró altábornagy vezényelte. A déli hadtestbe volt beosztva egyik esupa alföldi fiukból álló magyar ezred. Ezek a jó fiuk, kik oly vidékről származtak, a hol egy vakandúrásra felállva el lehet látni mértföld-keg a végtelen síkságon, sehogysen tudták belátni, hogy mire jő az embernek olyan magas és meredek dombokra felmászni, a milyenek Miskolcz környékén gyakorik.

— Fik, Muszkaországba esu-pa ilyen dombok vannak! vizasz-talta őket egy órusgyuk s erre a vizasztásra az alföldi gyerekek vigan kapaszkodtak a me-redek dombokra. Jó ehhez már bekeidőben beleszokni.

Az őrnagy e biztató szavai eljutottak Edelsheim-Gyulay báró tudomására is s mi-dőn másnap összejött az őrnagygyal, csak ennyit mondott neki nevetve:

— A h. ö. n. már szoktatja a me-be-reit...

Edelsheim-Gyulay báró — mint már em-lítettük — budapesti lakos marad és a fő-város közvéleménye ugy vélekedik róla, hogy ezután még nagyobb szerepet fog játszani a fővárosi társaságokban, a magyar főúrri lett főhadparancsnok. Ő ugyanis nem érzi meg a nyugdíjaztatásával járó anyagi veszteséget, mert nagybirtokai után is fényes jövedelme-ket élvez.

Edelsheim-Gyulaynak — mint tudva van — Arad megyében Zaránd-Varsáudon és Új-Pánaton vannak birtokai.

Felelős szerkesztő: **Hindy Árpád.**

A SZÉCHENYI IRODALMI INTÉZET-NEK

Bármily nagyságu falragaszok.

ARADON,

Számlák, levélfejek, körlevelek.

előfizetést lehet teljesíteni az

főtér, a Neuman-házban levő irodájában

hirdetések

ARADI KÖZLÖNY

mindennemű hivatalos, magán- és kereskedelmi

nyomtatványokra

az említett két napilapra, melyek együtt köz-el 1300 példányban küldetnek szét, mérsé-kelt árakon vétetnek fel.

czimú napilapra
(megjelen minden nap, a hétfőt sem véve ki. Előfizetési díj negyedévenként: helyben 3 frt, vidékre 3 frt 50 kr.), az

megrendelések, melyek — a legegyszerűbb névjegyektől a legdiszesobb meghívókig, min-den színben — jutányosan, gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Beadványi bélyegjegyek, válto-úrlapok, PÓSTABÉLYEGEK,

levelezőlapok, pénzeslevélborítékok eladása.

„Arader Woyd”
czimú német újságra
(előfizetési díj negyedévre: helyben 3 frt, vidékre 3 frt 50 kr.),

A könyvnyomda

Megyeház-utca 1. sz. a. van.

Községi jegyzők, szolgabírák s ügyvédek részére szükséges

Petrovszky József kir. aljárásbíró

TÖRVÉNYEK és RENDELETEK KÉZIKÖNYVE

czimú művére, melynek füzete 80 kr.

kész hiv. nyomtatványok

nagy raktára.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

A Széchenyi irodalmi intézet e helyiségében mindennemű

5 frton felüli megrendeléseknél szállítási díj nem számítatik.

PAPÍR-, IRÓ- és RAJZSZEREBEK is kaphatók